

200702778/1.

Datum uitspraak: 12 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/656 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 22 maart 2007 in het geding
tussen:

en

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om wijziging van de beperking van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 1 december 2005 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 mei 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling heeft in haar schriftelijke reactie van 4 mei 2007, onder verwijzing naar een brief van 26 januari 2007, betoogd dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij niet heeft onderbouwd dat zij zich binnen een redelijke termijn na de duurzame ontwrichting van haar huwelijk bij de vreemdelingenpolitie heeft gemeld om een aanvraag om wijziging van de aan haar verblijfsvergunning verbonden beperking in te dienen.

Zo zij hiermee heeft beoogd tegen dit oordeel van de rechtbank hoger beroep in te stellen, wordt, zoals de Afdeling eerder heeft gedaan (uitspraak van 15 november 2001 in zaak no. 200104765/1, AB 2002, 54), overwogen dat de wet geen grondslag biedt voor het instellen van incidenteel hoger beroep.

2.2. In de grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister - nu de vreemdeling eerder heeft beschikt over een verblijfsvergunning regulier en rechtmatig inkomsten uit arbeid heeft verkregen - zonder verdere motivering niet onverkort kan vasthouden aan de eis dat slechts de middelen van bestaan van degene bij wie de vreemdeling als gezinslid wil verblijven (hierna: de referent) een rol kunnen spelen bij de vaststelling of aan het middelenvereiste wordt voldaan. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat, voor zover thans van belang, de rechtbank heeft miskend dat artikel 3.85, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000

(hierna: het Vb 2000), waarin is bepaald dat een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van een aan een vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet wordt afgewezen, indien de vreemdeling en de referent gezamenlijk zelfstandig en duurzaam over voldoende middelen van bestaan beschikken, in artikel 3.81 van het Vb 2000 niet van overeenkomstige toepassing is verklaard, zodat de hoofdregel van artikel 3.22 van het Vb 2000 onverkort van toepassing is.

2.2.1. Niet in geschil is dat de minister de door de vreemdeling ingediende aanvraag om wijziging van de beperking van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd terecht als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd heeft beoordeeld. Dat, naar de rechtbank heeft overwogen, de vreemdeling reeds op basis van een verblijfsvergunning in Nederland heeft verbleven en niet ten laste van de openbare middelen komt, biedt geen grond voor het oordeel dat artikel 3.22 van het Vb 2000 dan niet van toepassing is. Evenmin blijkt dit uit de tekst en de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 3.81 van het Vb 2000. Dat brengt met zich dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister, door in het besluit van 1 december 2005 de middelen van bestaan van de vreemdeling buiten beschouwing te laten, dat besluit onvoldoende heeft gemotiveerd.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het in beroep bestreden besluit beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3.1. Voor zover de vreemdeling heeft betoogd dat, gezien de door haar in beroep overgelegde brief van 10 januari 2006, de referent vanaf 28 januari 2006 zelfstandig en duurzaam over voldoende middelen van bestaan beschikt, kan deze grond, gelet op de in het bestuursrecht gebruikelijke toetsing van besluiten op grond van de feiten en omstandigheden die voorliggen ten tijde van dat besluit, niet tot vernietiging van het besluit van 1 december 2005 leiden.

2.3.2. Voorts faalt het betoog van de vreemdeling dat de minister, wegens het belang van haar werkgever en de Nederlandse economie bij haar voortgezet verblijf hier te lande, ten onrechte niet van het beleid is afgeweken. Nu in de vreemdelingenwetgeving en het bij de toepassing daarvan gevoerde beleid is voorzien in een specifieke beperking met betrekking tot het verrichten van arbeid in loondienst en de door de vreemdeling gestelde omstandigheden onder deze beperking vallen, zijn dat geen bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht. Voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd die verband houdt met de door de vreemdeling gestelde omstandigheden dient derhalve een daartoe strekkende aanvraag te worden ingediend.

2.3.3. Ten slotte heeft de vreemdeling, onder verwijzing naar artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, betoogd dat de minister bij de belangenafweging heeft miskend dat zij bij terugkeer naar Suriname geen gezinsleven meer met de referent heeft.

2.3.4. In het besluit van 1 december 2005 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de hiervoor bedoelde belangenafweging in het nadeel van de vreemdeling uitvalt. Daarbij heeft hij gewicht toegekend aan het feit dat de vreemdeling en de referent het gezinsleven elders kunnen beleven, alsmede dat, nu het niet onmogelijk is dat de referent binnen afzienbare termijn aan de voorwaarden voor gezinsvorming voldoet, geen sprake is van een uitzichtloze situatie.

2.3.5. Voor het oordeel dat de minister zich niet op dat standpunt heeft mogen stellen, geeft het in beroep aangevoerde geen grond.

2.3.6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.3.7. De conclusie is dat het inleidende beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond moet worden verklaard.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 22 maart 2007 in zaak no. AWB 06/656;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

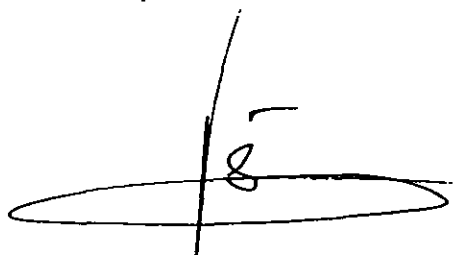
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

452

Verzonden: **12 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Awb 06/656

UITSpraak

IND lokatie:	
Dossiernr:	
U/LAD ontvangstdatum:	
Exelnr:	
IND ontvangstdatum:	26 MRT 2007
Registratie in INDIS:	naam mow: <i>SMI</i>
Invoercontrole:	datum: <i>27-3-07</i> unit: <i>53V</i>
	naam mow: <i>SMI</i>
	datum: <i>27-3-07</i> unit: <i>53V</i>

inzake:

geboren op
 van Surinaamse nationaliteit,
 IND dossiernummer 0001.14.6057,
 gemachtigde: mr. J. van Koesveld, advocaat te Amersfoort,
 eiseres;

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 gemachtigde: mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente,
 verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 24 oktober 2003 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot wijziging van de aan haar reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verbonden beperking "verblijf bij echtgenoot" in "verblijf bij partner". Bij besluit van 15 maart 2005 heeft verweerder de verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf bij echtgenoot" met terugwerkende kracht tot 9 augustus 2003 ingetrokken en de aanvraag tot wijziging van de beperking niet ingewilligd. Bij brief van 7 april 2005 is daartegen bezwaar gemaakt. Eiseres is op 22 september 2005 door een ambtelijke commissie gehoord. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 1 december 2005 ongegrond verklaard.
- 1.2 Bij brief van 27 december 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 30 januari 2006. Op 6 juli 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 14 december 2006 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.
- 1.4 De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst, teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen een aantal vragen te beantwoorden. Verweerder heeft bij brief van 12 januari 2007 van deze gelegenheid gebruik gemaakt. De gemachtigde van eiseres heeft bij brieven van 26 januari 2007 hierop gereageerd.

Nadat partijen toestemming hebben verleend om het beroep zonder nadere zitting af te doen, heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

regnr:

Awb 06/656

-2-

2 Overwegingen

- 2.1 In het bestreden besluit heeft verweerder overwogen dat het huwelijk van eiseres met blijkens haar eigen verklaring sinds begin augustus 2003 is ontworcht en dat zij vanaf die datum niet langer voldoet aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend. De aan eiseres verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot' is daarom met terugwerkende kracht tot 9 augustus 2003 ingetrokken.

Voorts bestaat geen verplichting om eiseres een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf bij partner' te verlenen, nu niet aan alle toelatingsvoorwaarden wordt voldaan. Er bestaat evenmin aanleiding om met gebruikmaking van de inherente afwijkingsbevoegdheid de aanvraag van eiseres in te willigen. Ten slotte betekent de weigering om eiseres verblijf in Nederland toe te staan geen schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Ten aanzien van de intrekking van de verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf bij echtgenoot"

- 2.2 Eiseres belooft dat zij tijdig om wijziging van de aan de verblijfsvergunning verbonden beperking heeft verzocht, zodat verweerder de verblijfsvergunning niet met terugwerkende kracht heeft mogen intrekken.

Dat betoog faalt. De bevoegdheid van verweerder om een verblijfsvergunning in te trekken vloeit voort uit artikel 19 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en staat los van de vraag of een aanvraag om wijziging van de beperking al of niet tijdig is ingediend.

Ten aanzien van de aanvraag om wijziging van de beperking in de beperking "verblijf bij"

- 2.3 Eiseres betoogt dat de aanvraag van 24 oktober 2003 tijdig is gedaan. Na de ontworcht van het huwelijk met de heer heeft eiseres reeds in augustus 2003 contact opgenomen met de vreemdelingendienst, teneinde wijziging van de aan haar verblijfsvergunning verbonden beperking te bewerkstelligen. Eiseres heeft eerst in september 2003 tijdens een afspraak bij de vreemdelingendienst de benodigde formulieren ontvangen, waarna zij de aanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend.

Ingevolge artikel 3.80 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) is de aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, tijdig ingediend, indien deze is ontvangen uiterlijk op de dag voor de dag waarop de geldigheidsduur verstrijkt, dan wel, indien deze later is ontvangen, indien de termijnoverschrijding de vreemdeling niet kan worden toegerekend.

Ingevolge artikel 3.81 Vb 2000 wordt een aanvraag tot het wijzigen van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, beoordeeld als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, met dien verstande dat de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 Vb 2000 niet van toepassing zijn en de artikelen 3.86 en 3.87 Vb 2000 van overeenkomstige toepassing zijn.

In artikel 3.82 Vb 2000 is bepaald dat indien de niet tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, naar het oordeel van verweerder is ontvangen binnen een redelijke termijn nadat het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, Vw 2000, of als Nederlander, is geëindigd, de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 Vb 2000 niet van toepassing zijn en de artikelen 3.86 en 3.87 Vb 2000 van overeenkomstige toepassing zijn.

regnr:

Awb 06/656

-3-

Verweerder heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres haar aanvraag niet tijdig als bedoeld in artikel 3.80 Vb 2000, maar wel binnen de redelijke termijn als bedoeld in artikel 3.82 Vb 2000 heeft ingediend. Verweerder heeft daarbij in aanmerking kunnen nemen dat de eerdere verblijfsvergunning van eiseres terecht met terugwerkende kracht tot 9 augustus 2003 was ingetrokken en eiseres de aanvraag eerst op 24 oktober 2003 heeft ingediend. De stelling van eiseres dat zij zich reeds in augustus 2003 tot de vreemdelingendienst heeft gewend en aldaar in september 2003 een afspraak heeft gehad leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel, nu eiseres niet in staat is gebleken om deze stelling te onderbouwen.

- 2.4 Verweerder heeft voorts, gelet op het bepaalde in 3.81 Vb 2000, de door eiseres ingediende aanvraag om wijziging van de beperking "verblijf bij echtgenoot" in de beperking "verblijf bij" terecht aangemerkt als een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier.
- 2.5 Eiseres betoogt dat verweerder bij de toetsing aan artikel 3.22, eerste lid, Vb 2000 ten onrechte alleen het inkomen van heeft betrokken, en het inkomen van eiseres buiten beschouwing heeft gelaten. Zij meent dat aanleiding bestaat om het beleid inzake verlenging van een verblijfsvergunning analoog toe te passen en uit te gaan van het gezinsinkomen. Dit temeer omdat eiseres vanwege haar vaste inkomen zekerheid kan bieden dat zij noch haar partner en kind een beroep zullen moeten doen op de openbare kas.

Verweerder heeft te dien aanzien in het bestreden besluit overwogen dat op grond van artikel 3.22, eerste lid, Vb 2000 en het beleid in B2/2.11 van de Vreemdelingendecirculaire 2000 (Vc 2000) slechts de middelen van referent bij de toets aan het middelenvereiste kunnen worden meegerekend en dat het inkomen van eiseres in dit kader niet relevant is.

In het vorenstaande heeft de rechtbank aanleiding gezien om de volgende vraag aan verweerder voor te leggen:

In artikel 3.81 Vb 2000 wordt niet voorzien in de situatie dat niet wordt verzocht om wijziging van de beperking zelf, maar om wijziging van de partner op wie die beperking ziet. Dientengevolge zou in een dergelijk geval voor de beantwoording van de vraag of aan het middelenvereiste wordt voldaan geen rekening mogen worden gehouden met het inkomen dat (in dit geval) mevrouw zelfstandig en legaal in Nederland verwerft. De Nota van Toelichting wijst niet in die richting, en het beleid geeft geen duidelijkheid op dit punt. Kunt u aangeven of hier sprake is van een bewuste keuze van de wetgever, of van een door de wetgever kennelijk niet voorzien geval.

Verweerder heeft deze vraag als volgt beantwoord:

Verweerder stelt vast dat in deze een wijziging beperking is aangevraagd. Met de aanvraag stelt de vreemdeling het kader voor de besluitvorming. Voorts stelt verweerder onder verwijzing naar artikel 3.4 Vb alsmede de nota van toelichting daarop, dat de beperking van een aanvraag regulier verband houdt met het verblijfsdoel, en dat dit zowel ziet op het verblijfsdoel als ook op de bijzondere voorwaarden waaronder de verblijfsvergunning voor dat verblijfsdoel wordt verleend. De beperking omvat derhalve meer dan slechts de korte aanduiding, die in het eerste lid van artikel 3.4 Vb is gegeven of op het aan de vreemdeling af te geven verblijfsdocument staat vermeld. In onderhavig geval betekent dit dat alhoewel de gevraagde wijziging niet ziet op een andere beperking als zodanig, deze wel dient te worden aangemerkt als een wijziging van de beperking, nu de bijzondere voorwaarde, namelijk het verblijf bij de voormalig echtgenoot de heer niet meer is gewenst en mevrouw nu verblijf bij de heer beoogt. Derhalve is het geval als onderhavige door de wetgever wel voorzien en verwoord in de artikelen 3.4 jo. 3.81 Vb.

De rechtbank stelt vast dat in de Nota van Toelichting op artikel 3.4 Vb 2000 wordt uitgegaan van de meest voorkomende situatie dat de aanvrager van de verblijfsvergunning zich nog in het buitenland bevindt, en de hoofdpersoon (de referent) logischerwijze de enige is die aan de in artikel 3.22 Vb 2000 gestelde voorwaarde kan voldoen. Anders dan verweerder stelt is een situatie zoals die waarin eiseres thans verkeert niet kenbaar voorzien. Eiseres is immers, en zulks wordt door verweerder ook niet bestreden, van 9 augustus 2001 tot 9 augustus 2003 in

regnr:

Awb 06/656

-4-

het bezit geweest van een reguliere verblijfsvergunning en heeft sinds 15 december 2001 rechtmatig gewerkt en een inkomen verdiend.

De ratio van de voorwaarde dat de hoofdpersoon over voldoende en duurzame middelen van bestaan beschikt is – zoals verweerder ook niet heeft betwist – gelegen in het voorkomen van de situatie dat de vreemdeling en de hoofdpersoon die gezinsvorming of gezinshereniging beogen, een beroep doen op de openbare middelen. Tegen die achtergrond en gelet op het gegeven dat een situatie als deze niet is voorzien, kan verweerder niet zonder nadere motivering onverkort vasthouden aan de eis dat alleen de middelen van bestaan van referent / hoofdpersoon een rol kunnen spelen bij de vaststelling of aan de voorwaarde van het duurzaam en zelfstandig beschikken over voldoende middelen van bestaan wordt voldaan.

- 2.6 Gelet op het vorenstaande ontbeert het bestreden besluit een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Het beroep is daarom gegrond.
- 2.7 Er bestaat aanleiding om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van haar beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor de zitting; waarde per punt € 322,-; wegingsfactor 1). Ingevolge artikel 8:75, derde lid, Awb wordt de Staat der Nederlanden aangewezen als de rechtspersoon die de kosten moet vergoeden.

3 BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 1 december 2005;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te geven met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiseres dient te voldoen;
- gelast dat de Staat der Nederlanden aan eiseres het griffierecht ad € 138,- vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman in tegenwoordigheid van H. Blekkenhorst als griffier en in het openbaar uitgesproken op

22 MRT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

22 MRT 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

95%

P.011

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

19 APR 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DO:

PAR:

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: Mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 22 maart 2007
met kenmerk 06/656

Inzake:

met IND-kenmerk 0001.14.6057
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: Mr. J. van Koesveld
advocaat te Amersfoort

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. A. Wildeboer
038 888 6501

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle van 22 maart 2007, verzonden op 22 maart 2007, met kenmerk Awb 06/656 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 1 december 2005 gegrond heeft verklaard. deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 24 oktober 2003 heeft verweerster een aanvraag ingediend tot wijziging van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw, met als doel 'verblijf bij echtgenoot' in 'verblijf bij partner
- 2.2 Bij besluit van 15 maart 2005 heeft de toenmalige Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Op 7 april 2005 heeft verweerster tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij besluit van 1 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingzaken en Integratie het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) De rechtbank stelt vast dat in de Nota van Toelichting op artikel 3.4 Vb 2000 wordt uitgegaan van de meest voorkomende situatie dat de aanvrager van de verblijfsvergunning zich nog in het buitenland bevindt, en de hoofdpersoon (de referent) logischerwijze de enige is die aan de in artikel 3.22 Vb 2000 gestelde voorwaarde kan voldoen. Anders dan verweerder stelt is een situatie zoals die waarin eiseres thans verkeert niet kenbaar voorzien. Eiseres is immers, en zulks wordt door verweerder ook niet bestreden, van 9 augustus 2001 tot 9 augustus 2003 in het bezit geweest van een reguliere verblijfsvergunning en heeft sinds 15 december 2001 rechtmatig gewerkt en een inkomen verdiend.

De ratio van de voorwaarde dat de hoofdpersoon over voldoende en duurzame middelen van bestaan beschikt is – zoals verweerder ook niet heeft betwist – gelegen in het voorkomen van de situatie dat de vreemdeling en de hoofdpersoon die gezinsvorming of gezinshereniging beogen, een beroep doen op de openbare middelen. Tegen deze achtergrond en gelet op het gegeven dat een situatie als deze niet is voorzien, kan verweerder niet zonder nadere motivering onverkort vasthouden aan de eis dat alleen middelen van bestaan van referent / hoofdpersoon een rol kunnen spelen bij de vaststelling of aan de voorwaarde van het duurzaam en zelfstandig beschikken over voldoende middelen van bestaan wordt voldaan."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.6 en 2.7 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

Ad grief 1

- 4.1 Conform artikel 3.81 Vb wordt een aanvraag tot het wijzigen van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 Vw, beoordeeld als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning met dien verstande dat de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 niet van toepassing zijn en de artikelen 3.86 en 3.87 van overeenkomstige toepassing zijn, indiende aanvraag tijdig is ingediend.

- 4.2 Anders dan de rechtbank in dit kader oordeelt, is er in casu sprake van een aanvraag om een wijziging van de verblijfsvergunning. De Staatssecretaris wijst hiertoe op het volgende. De rechtbank geeft in rechtsoverweging 2.5 op pagina 3 van de bestreden uitspraak de vraagstelling weer welke zij aan de toenmalige Minister van Justitie heeft voorgelegd bij brief van 21 december 2006, onder punt 3, namelijk dat:

"In artikel 3.81 Vb 2000 wordt niet voorzien in de situatie dat niet wordt verzocht om wijziging van de beperking zelf, maar om wijziging van de partner op wie de beperking ziet."

- 4.3 De Minister van Justitie heeft bij brief van 12 januari 2007 in reactie hierop aangegeven dat er wel degelijk sprake is van een wijziging van de beperking, hetgeen eveneens reeds kenbaar was gemaakt in het besluit van 1 december 2005. Immers, ingevolge artikel 3.4 Vb geldt dat de beperking van een aanvraag regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw verband houdt met het verblijfsdoel en dat dit ziet op zowel het verblijfsdoel als ook op de bijzondere voorwaarden waaronder de verblijfsvergunning voor dat verblijfsdoel wordt verleend. In dit kader is eveneens gewezen op de Nota van Toelichting op artikel 3.4 Vb.

- 4.4 Door te oordelen dat de situatie waarin verweerder thans verkeert niet kenbaar is voorzien, miskent de rechtbank dat, zoals uw Afdeling reeds heeft geoordeeld in de uitspraak van 19 april 2006, nr. 200600896/1, de persoon met wie gezinshereniging wordt beoogd een *wezenlijk element* van de aanvraag vormt, zodat, anders dan de rechtbank stelt, verblijf bij een andere persoon een wijziging van het verblijfsdoel betekent, waarvoor ingevolge artikel 3.100 Vb een nieuwe aanvraag is vereist. Voorgaande uitspraak geldt evenzeer voor gezinsvorming.

Vergelijk:

• *AbRS 19 april 2006, nr. 200600896/1, JV 2006/217.*

- 4.5 Gelet op voorgaande is wel degelijk sprake van een situatie als bedoeld in artikel 3.81 Vb, waarmee tevens is voorzien in de situatie waarin verweerder thans verkeert. Nu er sprake is van een wijziging van de beperking, gelden eveneens onverkort de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel 'verblijf bij partner'. Overigens zij gewezen op het bepaalde van artikel 3.85, eerste lid, Vb, waaruit blijkt dat slechts bij *verlenging* van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw, de aanvraag niet op

grond van artikel 18, eerste lid, onder d, Vw wordt afgewezen indien de vreemdeling en degene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a. Artikel 3.85, eerste lid, Vb is als zodanig niet van overeenkomstige toepassing verklaard bij een aanvraag tot het wijzigen van een verblijfsvergunning, zoals is behandeld in artikel 3.81 Vb. Gelet hierop is derhalve artikel 3.22 Vb onverkort van toepassing.

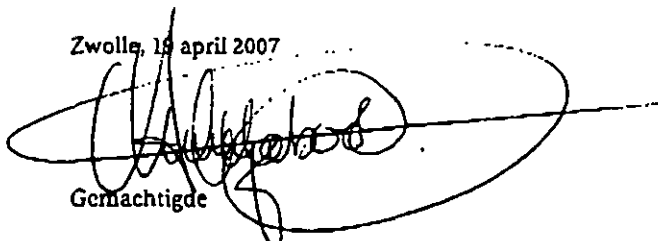
4.6 Ingevolge artikel 3.22 Vb en het bepaalde in paragraaf B2/2.11 Vc geldt dat slechts de middelen van de hoofdspersoon, zijnde de referent, bij de toets aan het middelenvereiste kunnen worden meegerekend. Mitsdien zijn de middelen van verweerster in dit kader niet relevant, zoals reeds is opgemerkt in het besluit van 1 december 2005.

4.7 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de rechtbank, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerster tegen het besluit van 1 december 2005 ingestelde beroep.

Zwolle, 19 april 2007

Gemachtigde

Mr. A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 460 9152